

Fiskeriministeren (Poul Dalsager):

Jeg vil gerne takke de ordførere – hvis der er nogen tilbage af dem – som har givet tilslutning til disse vigtige lovforslag. Det gælder desværre ikke hr. Alfred Hansen, der har det med mig ligesom præsten, der ikke kunne tåle at se degne. Alt, hvad jeg kommer med, går hr. Alfred Hansen imod. Han har ikke forlangt grundskyld på havet endnu, men det kunne jo være, at det kunne have løst problemet for hr. Alfred Hansen.

Hr. Svend Andersen spørger, hvorvidt jeg forudser en situation, hvor vi kan komme til at fiske uden periodiske stop. Det ville være aldeles letsindigt af mig at afgive et sådant løfte til hr. Svend Andersen. Uanset om vi får en fælles kvotafordeling for 1981, eller vi ikke får det, så vil det blive sådan, at fiskeriet skal foregå efter nogle regler, som ikke kan undgå at medføre, at vi må regulere på en eller anden måde. Jeg vil gerne give hr. Svend Andersen, som interesserer sig for spørgsmålet, det løfte, at jeg vil bestræbe mig for i 1981 i samarbejde med fiskernes egne organisationer at forsøge at få systemet til at fungere bedre, end vi har haft held til det indtil nu. Men fiskerne er jo uberegnelige. En gang imellem får de et anfald af iver, der gør, at de pludselig fisker meget mere, end de nogen sinde tidligere har drømt om, hvilket har resulteret i, at vi i 1980 har haft det største fiskeri i de sidste mange år, uanset at man også i 1980 har beklaget sig over visse reguleringer.

Hr. Svend Heiselberg var inde på sin gamle idé om hvillingfiskeriet. Jeg må bedrøve hr. Svend Heiselberg med, at det bliver vanskeligt at overbevise mig om det rationelle og fornuftige i at give fiskerne penge til at fiske hvilling for. Hvis ikke de kan fiske hvilling under de nuværende omstændigheder til 4 kr. pr. kg, og det ved jeg er en god forretning, hvis ellers de fik sat skibene i havet og kom ud og fik fisket nogle af de hvillinger, vi har så rigeligt af, så bør de undlade at beklage sig så meget over andre kvoteringer, som har været til gene.

Hr. Groves eneste bidrag til debatten var en bemærkning om, hvor langt regeringen formår at se frem i tiden, og det var da hyggeligt, at hr. Grove også på dette tidspunkt og i denne sag fik lyst til sine sædvanlige, lidt småsure bemærkninger i stedet for at

udtale sig om en vigtig sag for dansk fiskeri. Jeg kan sige, at når loven kommer igen, så er det selvfølgelig, fordi regeringen har ønsket at foreslå at afsætte lidt flere penge til det formål også i 1981, og det kræver så, at vi ændrer loven.

Hr. Alfred Hansen har den opfattelse, at hvis man ønsker konsulentbistand, så må den pågældende selv betale det. Jeg er interesseret i at vide, om det også betyder, at hr. Alfred Hansen mener, at landbrugets omkring 2.000 konsulenter skal betales af landbruget. Det mener hr. Alfred Hansen, og det siger jo lidt om, hvor landbruget skal hente sine venner, også i den aktuelle situation, for det ville formentlig betyde, at hele konsulentvæsenet i landbruget ville bryde sammen i en tid, hvor vi har allermost brug for det. Det samme gælder fiskeripolitikken, hvor disse konsulenter ikke alene rådgiver på økonomiske områder, men også på det tekniske område, med energibesparelser til følge. Det er noget, som ikke alene er til gavn for de pågældende fiskere, men, som hr. Alfred Hansen vil være klar over, også er til gavn for nationen.

(Kort bemærkning).

Alfred Hansen (DR):

Det er ministeren, der har draget landbrugskonsulenterne ind i debatten, det er ikke undertegnede.

Jeg vil gerne spørge som kommentar til ministerens udtalelser vedrørende landbrugskonsulenter, om ikke ministeren mener, at der også blandt landbrugets konsulenter er konsulenter, som må påtage sig et meget stort ansvar for den situation, visse yngre landmænd er blevet kastet ud i med hensyn til u hensigtsmæssige og ufornuftige investeringer. Påhviler der ikke en del af disse landbrugskonsulenter et meget stort medansvar for denne situation? Hvis det er tilfældet, så er det jo altså ikke bare gode ideer, der kommer fra disse konsulenter.

Fiskeriministeren (Poul Dalsager):

Ja men så taler vil lidt om landbrugskonsulenterne. Det skulle da ikke forbyde mig, om der var en og anden, som måske har været for optimistisk i sin rådgivning.

Hermed sluttede forhandlingen.